

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Ředitelka školy vydává podle § 30 odst. 2 a v návaznosti na § 51 až § 53 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů, tato pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků, která jsou součástí školního řádu školy.

ÚVOD

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků odpovídá platným právním předpisům a je v souladu s principy školního vzdělávacího programu školy.

Hodnocení je vedeno snahou podporovat u žáků pozitivní vztah ke vzdělávání, motivovat je k učení, podporovat jejich samostatnost, odpovědnost a schopnost reflektovat vlastní učení a současně poskytovat žákům, jejich zákonným zástupcům a pedagogům dostatečnou informaci o dosahovaných výsledcích.

Hodnocení není založeno pouze na okamžitém výkonu žáka. Přihlíží také k jeho individuálním vzdělávacím potřebám, vzdělávacím a osobnostním předpokladům, věku, podmínkám, které jeho výkon ovlivňují, a k míře jeho pokroku.

V souladu s cíli školního vzdělávacího programu je hodnocení zaměřeno na široké spektrum projevů žáka v oblasti znalostí, dovedností, činností, komunikace, samostatného myšlení, spolupráce a postojů.

Při hodnocení žáků se proto přihlíží zejména k tomu:

- v jaké míře a kvalitě si žák osvojuje poznatky a dovednosti stanovené školním vzdělávacím programem;
- jak rozumí učivu, chápe jeho smysl a význam a dokáže je propojit s dalšími poznatky;
- zda dokáže získané vědomosti a dovednosti používat při řešení teoretických, praktických a problémových úloh;
- zda dokáže získané vědomosti a dovednosti aplikovat v nových situacích a v běžném životě;
- jak zvládá základní prostředky komunikace a jak se dokáže srozumitelně, souvisle a věcně vyjadřovat;
- jak dokáže naslouchat, klást otázky, formulovat své myšlenky, zapojovat se do rozhovoru a přiměřeně argumentovat;
- jaká je úroveň jeho ústního a písemného projevu;
- jak dokáže vyhledávat, třídit, ověřovat a zpracovávat informace;
- jak se u něj projevuje samostatné, logické, kritické a tvořivé myšlení;
- zda chápe souvislosti mezi skutečnostmi, jevy a procesy;
- zda dokáže rozlišovat podstatné od nepodstatného, hledat příčiny a následky a formulovat závěry;
- jak ovládá učební postupy a způsoby samostatné práce;
- jak dokáže využívat učební pomůcky, dostupné technologie a další zdroje;
- jak dokáže pracovat s chybou a využít ji jako prostředek dalšího učení;
- jak dokáže spolupracovat s ostatními;
- jak přistupuje k plnění svých povinností;
- jak se podílí na vlastní práci, na práci skupiny a na životě školy;
- jak rozvíjí své osobní, sociální, občanské, pracovní, digitální a kulturní kompetence;
- jak respektuje druhé osoby, jejich odlišnosti, potřeby a práva;
- jak pečuje o své zdraví a bezpečí a jak přistupuje k životnímu prostředí.

Společným principem různých forem hodnocení je snaha podporovat pozitivní vztah žáků ke škole, jejich motivaci k učení a jejich postupné přebírání odpovědnosti za vlastní vzdělávání.

Čl. I

ZÁSADY HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

(1)

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků:

- a) vychází z posouzení míry dosažení výsledků vzdělávání a očekávaných výstupů stanovených školním vzdělávacím programem pro jednotlivé vyučovací předměty;
- b) je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné;
- c) respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení;
- d) je přiměřené věku, vzdělávacím a osobnostním předpokladům žáka;
- e) přihlíží k vývoji výkonu žáka a k míře jeho pokroku;
- f) má být pro žáka srozumitelné a motivující;
- g) poskytuje žákovi zpětnou vazbu, která mu umožňuje rozpoznat, co zvládl, co potřebuje zlepšit a jak může ve svém učení pokračovat;
- h) přihlíží k sebehodnocení žáka;
- i) zohledňuje podmínky a souvislosti, které ovlivňují výkon žáka.

(2)

Hodnocení má pokud možno zachycovat nejen výsledný výkon, ale také proces učení, samostatnost, schopnost aplikace poznatků, práci s chybou, spolupráci a rozvoj kompetencí.

(3)

Hodnocení může mít podobu:

- formativního hodnocení;
- kritériálního hodnocení;
- klasifikace;
- slovního hodnocení;
- sebehodnocení;
- vzájemného hodnocení;
- portfoliového hodnocení;
- hodnocení autentických činností;
- hodnocení projektů a prezentací.

Jednotlivé formy mohou být podle charakteru vyučovacího předmětu vzájemně kombinovány.

Čl. II

DRUHY PŘEDMĚTŮ PRO ÚČELY HODNOCENÍ

(1)

Za vyučovací předměty s převahou teoreticko-praktického zaměření se pro účely hodnocení považují zejména:

- Anglický jazyk;
- Aplikace technických předmětů;
- Český jazyk a literatura;
- Český jazyk jako druhý jazyk;
- Člověk a jeho svět;
- Dějepis;
- Dějiny a společnost;
- Finanční gramotnost;
- Francouzský jazyk;
- Fyzika;
- Chemie;
- Informatika;
- Matematika;
- Moderní dějiny;
- Multimediální výchova;
- Německý jazyk;
- Polytechnická výchova;
- Poznávání naší přírody;

- Poznávání naší země;
- Poznávání našich dějin;
- Přírodopis;
- Robotika;
- Ruský jazyk;
- Svět kolem nás;
- Španělský jazyk;
- Zdravý životní styl;
- Zeměpis;
- Zkoumání přírody;

a další předměty obdobného charakteru zařazené do školního vzdělávacího programu.

(2)

Za vyučovací předměty s převahou výchovného, osobnostního nebo kulturního zaměření se pro účely hodnocení považují zejména:

- Digitální svět;
- Environmentální výchova;
- Hudební výchova;
- Sociální výchova;
- Tělesná výchova;
- Umění;
- Výchova pro život;
- Svět kolem nás;

a další předměty obdobného charakteru zařazené do školního vzdělávacího programu.

(3)

Konkrétní zařazení předmětů do uvedených skupin vychází z aktuálního školního vzdělávacího programu.

ČI. III

DRUHY HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

(1)

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků se člení na:

- průběžné hodnocení**, tedy hodnocení prováděné v průběhu školního roku;
- hodnocení na vysvědčení**, tedy hodnocení výsledků vzdělávání za první a druhé pololetí.

(2)

Průběžné hodnocení může mít podle ročníku, předmětu a charakteru vzdělávací činnosti podobu slovního, formativního, kritériálního nebo klasifikačního hodnocení.

(3)

Hodnocení na vysvědčení se ve **2. až 9. ročníku** provádí klasifikací, v **1. ročníku** slovním hodnocením.

ČI. IV

PRŮBĚŽNÉ HODNOCENÍ

(1)

V 1. ročníku škola přednostně využívá formativní hodnocení. To může být realizováno kombinací obrázkového, symbolického, textového a slovního hodnocení, sebehodnocení a dalších forem zpětné vazby přiměřených věku žáků.

Hodnocení vychází ze souhrnných hodnotících listů za hodnocené období, zpravidla v délce 4 až 6 týdnů, a může být podpůrně komunikováno prostřednictvím elektronického systému školy.

(2)

Ve 2. až 9. ročníku se pro průběžné klasifikační hodnocení používá pětistupňová nebo devítistupňová klasifikační škála.

Pětistupňová škála:

1, 2, 3, 4, 5

Devítistupňová škála:

1, 1-, 2, 2-, 3, 3-, 4, 4-, 5.

O použití konkrétní formy průběžného hodnocení rozhoduje vyučující v souladu s pravidly školy a charakterem vyučovacího předmětu.

(3)

Škola přednostně využívá tyto formy hodnocení:

- a) v 1. ročníku formativní a souhrnné slovní hodnocení;
- b) ve vyšších ročnících kombinaci formativního hodnocení a klasifikace;
- c) portfolio žáka, pokud je v daném předmětu využíváno;
- d) autentické úlohy;
- e) kritériální hodnocení;
- f) sebehodnocení;
- g) hodnocení projektové činnosti;
- h) veřejné prezentace výsledků práce;
- i) v odůvodněných případech další formy odpovídající charakteru vyučovacího předmětu.

(4)

Při průběžném hodnocení může vyučující hodnotit zejména:

- a) znalosti a dovednosti;
- b) dosažené výsledky učení;
- c) schopnost aplikovat získané znalosti a dovednosti;
- d) pracovní postupy a řešení úloh;
- e) samostatnost;
- f) komunikaci a spolupráci;
- g) rozvoj klíčových kompetencí;
- h) schopnost využívat zpětnou vazbu;
- i) sebereflexi a sebehodnocení.

Jednotlivé oblasti nemusí být hodnoceny ve všech vyučovacích předmětech ani ve stejném rozsahu. Jejich výběr odpovídá charakteru předmětu, věku žáků a vzdělávacím cílům.

(5)

Formativní hodnocení může mít charakter pomocné známky. Pomocná známka slouží zejména jako informace o aktuálním výkonu žáka, poskytuje zpětnou vazbu a nemusí mít vliv na výslednou klasifikaci.

Pokud má pomocná známka vliv na průběžnou nebo výslednou klasifikaci, musí být tato skutečnost žákům předem sdělena v rámci pravidel hodnocení daného předmětu.

(6)

Výsledná známka je klasifikační hodnocení, které se zaznamenává do elektronické žákovské knížky a podle pravidel daného předmětu se promítá do průběžného a případně výsledného hodnocení žáka.

(7)

Při hodnocení žáka se zohledňuje jeho aktuální výkon i vývoj v čase. Hodnocení má poskytovat žákovi informaci o dosažené úrovni, jeho pokroku a možnostech dalšího rozvoje.

(8)

V závěru 9. ročníku žák prokazuje zvládnutí vybraných výsledků vzdělávání prostřednictvím obhajoby absolventské nebo závěrečné práce či projektu, případně prostřednictvím závěrečných výstupních testů.

Čl. V

HODNOCENÍ KLÍČOVÝCH KOMPETENCÍ

(1)

V souladu se školním vzdělávacím programem škola při hodnocení zohledňuje také rozvoj klíčových kompetencí.

Škola pracuje zejména s těmito klíčovými kompetencemi:

- a) kompetence k učení;
- b) kompetence k řešení problémů;
- c) kompetence komunikační;
- d) kompetence osobnostní a sociální;
- e) kompetence k občanství a udržitelnosti;
- f) kompetence k podnikavosti a pracovní;
- g) kompetence digitální;
- h) kompetence kulturní.

(2)

Rozvoj klíčových kompetencí je posuzován vždy s ohledem na charakter vyučovacího předmětu, věk žáka a příležitosti, které daný předmět poskytuje k jejich rozvoji.

Ne každá klíčová kompetence musí být ve stejném rozsahu hodnocena v každém vyučovacím předmětu.

Kompetence k učení

Žák zejména:

- monitoruje a reflektuje vlastní proces učení;
- uvědomuje si význam a smysl svého učení;
- využívá vhodné strategie učení;
- postupně přebírá odpovědnost za vlastní učení;
- dokáže využít zpětnou vazbu ke zlepšení svého výkonu;
- uvědomuje si význam celoživotního učení.

Kompetence k řešení problémů

Žák zejména:

- rozlišuje mezi osobními a společnými problémy;
- vyhledává a využívá relevantní informace;
- ověřuje informace;
- při rozhodování zohledňuje dostupná data a různé perspektivy;
- navrhuje možnosti řešení problémů;
- plánuje postup při řešení úloh a problémů;
- kriticky hodnotí informace z různých zdrojů;
- reflektuje výsledky svého řešení.

Kompetence komunikační

Žák zejména:

- vyjadřuje své myšlenky srozumitelně a přiměřeně situaci;
- rozumí běžným formám sdělení;
- naslouchá komunikačnímu partnerovi;
- reaguje na projevy druhých;
- formuluje otázky;
- dokáže přiměřeně argumentovat;
- respektuje komunikačního partnera;
- využívá své jazykové a vícejazyčné zdroje;
- přizpůsobuje svůj projev komunikační situaci.

Kompetence osobnostní a sociální

Žák zejména:

- reflektuje vlastní potřeby a možnosti;
- dokáže pojmenovat své silné stránky a oblasti dalšího rozvoje;
- pracuje s vlastní chybou;
- zvládá přiměřeně obtížné situace;
- rozvíjí vlastní psychickou a fyzickou odolnost;
- respektuje odlišnosti druhých;
- všímá si potřeb ostatních;
- rozvíjí vztahy a spolupráci.

Kompetence k občanství a udržitelnosti

Žák zejména:

- respektuje druhé osoby a jejich práva;
- chová se ohleduplně k přírodě a svému okolí;
- uvědomuje si souvislosti mezi společenskými, ekonomickými, kulturními a ekologickými jevy;
- přebírá přiměřenou odpovědnost za své jednání;
- dokáže formulovat návrhy na zlepšení svého okolí;
- zvažuje možné dopady svých rozhodnutí.

Kompetence k podnikavosti a pracovní

Žák zejména:

- je otevřený nápadům, příležitostem a výzám;
- plánuje jednotlivé kroky práce;
- dokáže využívat dostupné zdroje;
- podílí se na spolupráci ve skupině;
- přebírá odpovědnost za svěřenou práci;
- dokáže svou práci dokončit a prezentovat její výsledek;
- využívá zpětnou vazbu ke zlepšení vlastní práce.

Kompetence digitální

Žák zejména:

- vyhledává informace v doporučených digitálních zdrojích;
- informace ověřuje a vhodně využívá;
- vytváří přiměřený digitální obsah;
- využívá digitální technologie k efektivnější práci;
- dodržuje pravidla bezpečného používání digitálních zařízení;
- chrání svá data a respektuje soukromí ostatních;
- dodržuje pravidla bezpečného a odpovědného chování v digitálním prostředí.

Kompetence kulturní

Žák zejména:

- vnímá umění a kulturu jako prostředek poznávání světa;
- seznamuje se s kulturními institucemi a projevy kulturního života;
- vyjadřuje své myšlenky a pocity různými formami umění;
- porovnává kulturní projevy a tradice;
- respektuje kulturní rozmanitost;
- rozpoznává estetickou a obsahovou hodnotu uměleckých děl;
- dokáže využít umění a kulturu k vyjádření vlastních myšlenek.

(3)

Rozsah hodnocení jednotlivých klíčových kompetencí se liší podle typu vyučovacího předmětu.

(4)

Klíčové kompetence mohou být hodnoceny samostatně nebo jako součást hodnocení konkrétního vzdělávacího úkolu, činnosti nebo výstupu.

Hodnocení kompetencí může mít podobu slovního, formativního, kriteriálního nebo klasifikačního hodnocení.

(5)

Při hodnocení klíčových kompetencí se přihlíží zejména k dlouhodobému rozvoji žáka, nikoli pouze k jednorázovému výkonu.

Hodnocení klíčových kompetencí může být založeno na více různých podkladech, zejména na pozorování, praktických činnostech, projektech, prezentacích, samostatné práci, skupinové práci, portfoliu a sebehodnocení.

Čl. VI

VÁHY A KOEFICIENTY HODNOCENÍ

(1)

Škola může při průběžném hodnocení využívat koeficienty v rozsahu 1 až 5, které vyjadřují rozdílný význam jednotlivých hodnocení, hodnocených oblastí a klíčových kompetencí.

(2)

Koeficient může být použit:

- a) u konkrétního hodnocení žáka, například u písemné práce, testu, ústního zkoušení, praktického úkolu, projektu nebo jiného vzdělávacího výstupu;
- b) u hodnocené oblasti, například znalostí a dovedností, výsledků učení, samostatnosti, komunikace, spolupráce nebo pracovních postupů;
- c) u klíčové kompetence, pokud je její rozvoj a hodnocení součástí hodnocení daného vyučovacího předmětu.

(3)

Význam jednotlivých koeficientů je následující:

- koeficient 1 – nízká váha;
- koeficient 2 – nižší váha;
- koeficient 3 – střední váha;
- koeficient 4 – vyšší váha;
- koeficient 5 – nejvyšší váha.

Vyšší koeficient vyjadřuje vyšší význam daného hodnocení nebo hodnocené oblasti v rámci stanoveného systému hodnocení.

(4)

Při stanovení koeficientu konkrétního hodnocení se přihlíží zejména k rozsahu, náročnosti, komplexnosti a významu ověřovaného výsledku vzdělávání.

Při stanovení koeficientu hodnocené oblasti nebo klíčové kompetence se přihlíží zejména k významu dané oblasti nebo kompetence pro příslušný vyučovací předmět, ročník a vzdělávací cíle.

(5)

Koeficienty jednotlivých typů hodnocení, hodnocených oblastí a případně klíčových kompetencí stanoví vyučující v souladu s pravidly daného vyučovacího předmětu a jednotnými pravidly školy.

(6)

Žáci jsou na začátku školního roku, případně před zahájením příslušného tematického celku, seznámeni:

- a) s hlavními oblastmi hodnocení;
- b) s významem jednotlivých oblastí a případných klíčových kompetencí;
- c) se způsobem používání koeficientů;
- d) s významem jednotlivých typů hodnocení pro průběžné a výsledné hodnocení.

(7)

Koeficient přidělený ke konkrétnímu hodnocení je součástí tohoto hodnocení.

(8)

Koeficienty mohou být evidovány a využívány prostřednictvím elektronického systému školy, zejména elektronické žákovské knížky Bakaláři.

Způsob technického zpracování koeficientů v elektronickém systému odpovídá možnostem a nastavení systému školy a nezakládá samostatná pravidla hodnocení nad rámec tohoto školního řádu.

(9)

U konkrétních známek může být při průběžném vyhodnocování výsledků vzdělávání využit vážený aritmetický průměr podle přiřazených koeficientů.

(10)

Koeficient hodnocené oblasti nebo klíčové kompetence vyjadřuje její význam v rámci celkového hodnocení daného vyučovacího předmětu a ročníku.

(11)

Výsledná klasifikace není stanovována mechanicky pouze podle matematického průměru známek.

Vyučující při stanovení výsledné známky zohlední zejména dosažené výsledky vzdělávání, naplnění očekávaných výsledků učení, význam jednotlivých hodnocených oblastí a klíčových kompetencí, vývoj výkonu žáka, jeho pokrok a další relevantní skutečnosti uvedené v pravidlech hodnocení daného předmětu.

(12)

Koeficienty slouží k transparentnímu vyjádření rozdílného významu jednotlivých hodnocení, hodnocených oblastí a klíčových kompetencí.

Koeficienty nesmějí být používány způsobem, který by vedl k nepřiměřenému zvýhodnění nebo znevýhodnění žáka.

ČI. VII

INFORMOVÁNÍ O PRŮBĚŽNÉM HODNOCENÍ

(1)

Hodnocení je žákovi sdělováno srozumitelným způsobem.

Je-li to vzhledem k charakteru hodnocení možné, je žákovi současně sděleno, v čem byl jeho výkon úspěšný a co může zlepšit.

(2)

Nerozumí-li žák hodnocení, má právo požádat vyučujícího o jeho vysvětlení.

Nesouhlasí-li žák s hodnocením, může přiměřeným způsobem vznést námitky a uvést argumenty na podporu svého názoru. Vyučující se jeho vyjádřením zabývá. Je-li to nutné z organizačních důvodů, může vyučující žáka odkázat na vhodný čas k projednání hodnocení.

(3)

Hodnocení klasifikací se zaznamenává do elektronické žákovské knížky v souladu s pravidly školy.

U předmětů, kde škola využívá převážně slovní nebo formativní hodnocení, se způsob evidence řídí charakterem daného předmětu a nastavením elektronického systému školy.

(4)

V 1. ročníku se hodnocení přednostně realizuje prostřednictvím souhrnných hodnotících listů a průběžné formativní zpětné vazby; elektronický systém může být využíván podpůrně.

(5)

Vyučující informuje zákonné zástupce o průběžném hodnocení prostřednictvím:

- elektronické žákovské knížky;
- třídních schůzek;
- individuálních konzultací, případně tripartit;
- dalších forem komunikace stanovených školou.

(6)

Dojde-li k mimořádnému zhoršení výsledků vzdělávání žáka, informuje vyučující zákonného zástupce prokazatelným způsobem.

ČI. VIII

HODNOCENÍ NA VYSVĚDČENÍ

(1)

Každé pololetí se žákovi vydává vysvědčení; za první pololetí lze vydat výpis z vysvědčení.

(2)

Na vysvědčení se výsledky vzdělávání ve 2. až 9. ročníku hodnotí klasifikačními stupni:

1 – výborný

2 – chvalitebný

3 – dobrý

4 – dostatečný

5 – nedostatečný.

V 1. ročníku se výsledky vzdělávání hodnotí slovně.

(3)

Chování žáka se při použití klasifikace na vysvědčení hodnotí stupni:

1 – velmi dobré

2 – uspokojivé

3 – neuspokojivé.

(4)

O výsledku hodnocení žáka v jednotlivém vyučovacím předmětu rozhoduje vyučující daného předmětu.

V předmětu, který žáka vyučuje více učitelů, stanoví výsledný klasifikační stupeň za příslušné klasifikační období vyučující po vzájemné dohodě.

Pokud je výuka realizována v tandemu, podílí se na hodnocení žáka také tandemový učitel. Výsledný klasifikační stupeň je v takovém případě stanoven po vzájemné odborné konzultaci a dohodě učitelů, kteří se na výuce žáka v daném předmětu podíleli.

Při stanovení výsledného klasifikačního stupně vycházejí učitelé z podkladů získaných v průběhu klasifikačního období, ze stanovených kritérií hodnocení a z celkového posouzení výsledků vzdělávání žáka.

Není-li mezi vyučujícími dosaženo shody, rozhodne o výsledném klasifikačním stupni vyučující odpovědný za daný předmět nebo učitel určený ředitelkou školy.

(5)

Celkové hodnocení žáka na vysvědčení se vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním;
- b) prospěl(a);
- c) neprospěl(a);
- d) nehodnocen(a).

(6)

Žák prospěl s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm 1 – velmi dobré.

(7)

Žák prospěl, není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen stupněm 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

(8)

Žák neprospěl, je-li v některém z povinných předmětů hodnocen stupněm 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením, nebo není-li z některého povinného předmětu hodnocen na konci druhého pololetí.

(9)

Žák je nehodnocen, není-li možné jej hodnotit z některého z povinných předmětů na konci prvního pololetí.

(10)

Je-li žák z výuky některého předmětu uvolněn, uvede se na vysvědčení místo hodnocení údaj „uvolněn(a)“.

Nelze-li žáka hodnotit ani v náhradním termínu, uvede se na vysvědčení místo hodnocení údaj „nehodnocen(a)“.

Čl. IX

POSTUP DO VYŠŠÍHO ROČNÍKU A HODNOCENÍ V NÁHRADNÍM TERMÍNU

(1)

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn.

(2)

Do vyššího ročníku postoupí také žák prvního stupně, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na jeho prospěch.

(3)

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy náhradní termín tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí.

Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

(4)

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy náhradní termín tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku.

V období od 1. září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

(5)

Škola při rozhodování o dostatečnosti podkladů pro hodnocení posuzuje individuálně zejména:

- rozsah a charakter nepřítomnosti žáka;
- množství dostupných podkladů;
- jejich různorodost a vypovídací hodnotu;
- možnost ověřit dosažení výsledků vzdělávání jiným vhodným způsobem;
- charakter vyučovacího předmětu;
- individuální vzdělávací potřeby žáka.

Samotné dosažení určitého procenta absence automaticky neznamena, že žáka nelze hodnotit.

Pokud je to možné a účelné, škola zajistí získání chybějících podkladů přiměřeným způsobem.

Čl. X

PŘEZKOUMÁNÍ VÝSLEDKŮ HODNOCENÍ

(1)

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může ve lhůtě stanovené školským zákonem požádat ředitelku školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka.

Je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, žádost se podává krajskému úřadu.

(2)

Žádost lze podat do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se zákonný zástupce o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení.

(3)

Pokud nejsou splněny podmínky pro jiný postup stanovený právními předpisy, nařídí ředitelka školy nebo krajský úřad komisionální přezkoušení žáka.

Přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

(4)

V případě, že se žádost týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitelka školy, případně krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání.

V případě zjištění porušení pravidel se výsledek hodnocení změní; nebylo-li porušení pravidel zjištěno, výsledek hodnocení se potvrdí.

(5)

Při komisionálním přezkoušení se postupuje podle platných právních předpisů.

Čl. XI

OPRAVNÉ ZKOUŠKY

(1)

Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

(2)

Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy.

Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku.

Opravné zkoušky jsou komisionální.

(3)

Žák, který opravnou zkoušku nevykoná úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl.

Ze závažných důvodů může ředitelka školy stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku.

Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

(4)

Složení komise, průběh opravné zkoušky a způsob hodnocení se řídí platnými právními předpisy.

Čl. XII

KRITÉRIA HODNOCENÍ V PŘEDMĚTECH S PŘEVAHOU TEORETICKO-PRAKTICKÉHO ZAMĚŘENÍ

(1)

Hodnocení v těchto předmětech vychází zejména z:

- a) ucelenosti, úplnosti, přesnosti a trvalosti osvojení požadovaných poznatků;
- b) kvality a rozsahu získaných vědomostí a dovedností;
- c) schopnosti používat osvojené poznatky při řešení teoretických a praktických úloh;
- d) schopnosti aplikovat učivo v nových situacích;
- e) kvality myšlení, zejména logiky, samostatnosti, kritického myšlení a tvořivosti;
- f) schopnosti vyhledávat, ověřovat, třídit a zpracovávat informace;
- g) přesnosti, výstižnosti a odborné i jazykové správnosti ústního a písemného projevu;
- h) kvality výsledků činnosti;
- i) osvojení účinných metod samostatného studia;
- j) schopnosti spolupracovat a komunikovat;
- k) schopnosti reflektovat vlastní práci a využívat zpětnou vazbu;
- l) míry rozvoje odpovídajících klíčových kompetencí.

(2) Stupeň 1 – výborný

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a v potřebném rozsahu. Chápe vztahy mezi nimi. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky při řešení teoretických i praktických úkolů. Myslí logicky správně, dokáže informace vyhledávat, posuzovat a využívat. Jeho ústní a písemný projev je zpravidla správný, přesný a výstižný. Pracuje samostatně, dokáže využít zpětnou vazbu a svou práci dále rozvíjet.

(3) Stupeň 2 – chvalitebný

Žák ovládá požadované poznatky v podstatě uceleně a správně. Samostatně nebo s menší pomocí učitele je dokáže používat při řešení úkolů. V jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. V projevu se mohou objevovat menší nedostatky, které zpravidla dokáže sám nebo s menší pomocí odstranit. Je schopen samostatné práce.

(4) Stupeň 3 – dobrý

Žák má v osvojení požadovaných poznatků a dovedností nepodstatné nebo častější mezery. Při řešení úkolů se dopouští chyb, které dokáže s pomocí učitele korigovat. Jeho myšlení je převážně správné, ale méně samostatné a tvořivé. V ústním nebo písemném projevu má nedostatky. Při samostatné práci potřebuje častěji podporu nebo vedení.

(5) Stupeň 4 – dostatečný

Žák má v osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští závažnějších chyb. Je méně samostatný a potřebuje značnou pomoc učitele. Dokáže však při vhodném vedení část požadovaných poznatků a dovedností využít a chyby opravovat.

(6) Stupeň 5 – nedostatečný

Žák si požadované poznatky a dovednosti neosvojil v potřebném rozsahu. Má v nich závažné a značné mezery. Nedokáže ani s pomocí učitele v dostatečné míře uplatnit získané vědomosti a dovednosti při řešení úkolů. Výsledky jeho práce vykazují závažné nedostatky a žák nedosahuje požadované úrovně výsledků vzdělávání.

Čl. XII

KRITÉRIA HODNOCENÍ V PŘEDMĚTECH VÝCHOVNÉHO A PRAKTICKÉHO ZAMĚŘENÍ

(1)

Hodnocení vychází zejména z:

- a) míry tvořivosti a samostatnosti;
- b) osvojení potřebných vědomostí, dovedností a pracovních postupů;
- c) schopnosti aplikovat osvojené dovednosti;
- d) kvality výsledku činnosti;
- e) přístupu žáka k činnosti;
- f) schopnosti spolupracovat;
- g) schopnosti využívat vlastní předpoklady a rozvíjet je;
- h) estetického vnímání a vztahu ke kulturním hodnotám;
- i) v tělesné výchově z přiměřené tělesné zdatnosti, výkonnosti, aktivního přístupu a péče o vlastní zdraví s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka;
- j) míry rozvoje odpovídajících klíčových kompetencí.

(2) Stupeň 1 – výborný

Žák je v činnostech aktivní, pracuje samostatně a tvořivě, využívá své osobní předpoklady a rozvíjí je. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Jeho výsledky jsou kvalitní a odpovídají požadované úrovni. Aktivně spolupracuje a projevuje zájem o danou oblast.

(3) Stupeň 2 – chvalitebný

Žák je v činnostech aktivní a převážně samostatný. Osvojené dovednosti dokáže vhodně aplikovat. Jeho práce má jen menší nedostatky. Přiměřeně využívá své osobní předpoklady a aktivně se podílí na práci.

(4) Stupeň 3 – dobrý

Žák je v činnostech méně aktivní a samostatný. Své schopnosti nevyužívá vždy dostatečně. Při aplikaci vědomostí a dovedností potřebuje pomoc učitele. Ve výsledcích jeho práce se objevují častější nedostatky.

(5) Stupeň 4 – dostatečný

Žák je v činnostech málo aktivní a samostatný. Úkoly řeší s častými chybami a potřebuje značnou pomoc učitele. Jeho výsledky jsou pouze částečně uspokojivé.

(6) Stupeň 5 – nedostatečný

Žák je převážně pasivní. Minimálně osvojené vědomosti a dovednosti nedokáže přiměřeně využít. Jeho výsledky jsou dlouhodobě nedostatečné a ani při poskytované podpoře nedosahuje požadované úrovně výsledků vzdělávání.

ČI. XIII

ZÍSKÁVÁNÍ PODKLADŮ PRO HODNOCENÍ

(1)

Podkladem pro hodnocení může být každá skutečnost, která prokazatelně svědčí o míře dosažení výsledků vzdělávání a naplnění stanovených kritérií.

(2)

Podklady mohou být získávány zejména prostřednictvím:

- písemných prací;
- testů;
- ústního projevu;
- praktických činností;
- projektů;
- prezentací;
- skupinové práce;
- samostatné práce;
- domácí přípravy, pokud je přiměřená a odpovídá charakteru předmětu;
- portfolia;
- pozorování práce žáka;
- sebehodnocení;
- vzájemného hodnocení;

- autentických úloh;
- dalších forem odpovídajících charakteru předmětu.

(3)

Vyučující téhož předmětu v témže ročníku se podle možností školy sjednotí na hlavních oblastech hodnocení a jejich významu.

(4)

V rámci stanovených pravidel rozhoduje vyučující o konkrétních podkladech pro hodnocení s ohledem na charakter vyučovacího předmětu, věk žáků a vzdělávací cíle.

(5)

Vyučující na začátku školního roku seznámí žáky s:

- hlavními kritérii hodnocení;
- typy hodnocených činností;
- významem jednotlivých oblastí;
- případnými koeficienty;
- způsobem evidence hodnocení.

Dojde-li ke změně pravidel v průběhu roku, seznámí vyučující žáky s touto změnou před jejím uplatněním.

(6)

Je-li podkladem pro hodnocení ústní zkoušení, probíhá způsobem, který zajišťuje objektivitu, důstojnost a bezpečné prostředí pro žáka. Ústní zkoušení může probíhat před třídou, v rámci skupiny nebo individuálně podle charakteru úkolu a vzdělávací situace.

(7)

Je-li podkladem pro hodnocení písemná práce, seznámí vyučující žáky s výsledkem hodnocení zpravidla nejpozději do 14 dnů od jejího konání.

U rozsáhlejších písemných prací, zejména slohových prací, projektů nebo obdobných výstupů, může být lhůta přiměřeně prodloužena.

(8)

Má-li být podkladem pro hodnocení rozsáhlejší znalostní písemná práce, zejména práce souhrnně ověřující zvládnutí významné části učiva nebo výsledků vzdělávání, informuje vyučující žáky o termínu jejího konání minimálně dva dny předem.

(9)

Při získávání podkladů pro hodnocení přihlíží vyučující k individuálním vzdělávacím potřebám žáka a k případným doporučením školského poradenského zařízení.

ČI. XIV

SEBEHODNOCENÍ A VZÁJEMNÉ HODNOCENÍ

(1)

Vyučující vedou žáky k pravidelnému a věku přiměřenému sebehodnocení.

(2)

Sebehodnocení:

- a) podporuje sebeúctu a sebedůvěru žáků;
- b) vede žáka k převzetí odpovědnosti za vlastní učení;
- c) pomáhá žákovi rozpoznávat jeho silné stránky a oblasti dalšího rozvoje;
- d) podporuje práci s chybou;
- e) pomáhá žákovi formulovat další postup;
- f) podporuje schopnost přijímat a poskytovat zpětnou vazbu.

(3)

Chyba je v procesu vzdělávání chápána jako přirozená součást učení a jako příležitost k dalšímu rozvoji.

(4)

Při sebehodnocení se žák podle svých možností vyjadřuje zejména k tomu:

- co se mu daří;
- čeho dosáhl;
- co mu ještě nejde;
- kde má mezery;

- co se potřebuje naučit;
- jak bude dále postupovat;
- jakou podporu potřebuje;
- jak může využít zkušenost nebo pomoc ostatních.

(5)

Sebehodnocení a vzájemné hodnocení jsou součástí vzdělávacího procesu. Samy o sobě nenahrazují odborné pedagogické posouzení vyučujícího.

(6)

Sebehodnocení žáka je jedním z podkladů, které vyučující může při celkovém hodnocení zohlednit.

Čl. XV

SLOVNÍ HODNOCENÍ A HODNOCENÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

(1)

U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka, v souladu se školským zákonem.

(2)

Slovní hodnocení lze použít také v dalších případech, pokud to umožňují právní předpisy a je-li jeho použití v zájmu žáka.

(3)

Při slovním hodnocení musí být zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu:

- k očekávaným výsledkům vzdělávání;
- ke školnímu vzdělávacímu programu;
- k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům;
- k jeho věku;
- k vývoji jeho výkonu;
- k jeho přístupu ke vzdělávání;
- k podmínkám, které jeho výkon ovlivňují.

(4)

Slovní hodnocení obsahuje také doporučení pro další rozvoj žáka a podle potřeby návrh způsobů, jak předcházet případným neúspěchům nebo jak je překonávat.

(5)

Je-li žák hodnocen slovně, převede škola na žádost zákonného zástupce slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení nebo přestupu na školu, která hodnotí klasifikací.

Čl. XVI

HODNOCENÍ CHOVÁNÍ

(1)

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se při použití klasifikace hodnotí stupni:

1 – velmi dobré

2 – uspokojivé

3 – neuspokojivé.

(2) Stupeň 1 – velmi dobré

Žák zpravidla dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští pouze ojediněle. Je přístupný výchovnému působení, dokáže přijmout odpovědnost za své jednání a snaží se své chyby napravit.

(3) Stupeň 2 – uspokojivé

Chování žáka je opakovaně nebo závažně v rozporu s pravidly chování a ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku nebo přes přijatá výchovná opatření opakovaně porušuje stanovená pravidla. Jeho chování může narušovat výchovně-vzdělávací činnost nebo ohrožovat bezpečnost a zdraví své či jiných osob.

(4) Stupeň 3 – neuspokojivé

Chování žáka je v závažném rozporu s pravidly slušného chování a ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí tak závažného porušení povinností, že je vážně ohrožena výchova,

bezpečnost nebo zdraví jiných osob, případně záměrně a hrubým způsobem narušuje výchovně-vzdělávací činnost školy.

(5)

Při hodnocení chování se přihlíží k závažnosti, četnosti a okolnostem jednání, věku a stupni vývoje žáka, jeho předchozímu chování, přijatým výchovným opatřením a jeho přístupu k nápravě.

Čl. XVII

VÝCHOVNÁ OPATŘENÍ

(1)

Výchovnými opatřeními jsou pochvaly a jiná ocenění a kázeňská opatření.

(2)

Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení uložit žákovi kázeňské opatření v souladu s platnými právními předpisy a školním řádem školy.

(3)

Při hodnocení chování se přihlíží také k výchovným opatřením a kázeňským opatřením uloženým v průběhu příslušného klasifikačního období.

(4)

Pochvalu nebo jiné ocenění lze udělit zejména za:

- a) mimořádný projev lidskosti;
- b) občanskou nebo školní iniciativu;
- c) záslužný nebo statečný čin;
- d) mimořádně úspěšnou práci;
- e) výrazný projev školní iniciativy;
- f) dlouhodobou úspěšnou práci;
- g) významný pokrok ve vzdělávání;
- h) pomoc spolužákům nebo zaměstnancům školy;
- i) úspěšnou reprezentaci školy;
- j) další významné jednání nebo činnost, která přispívá k pozitivnímu rozvoji žáka, třídy nebo školy.

(5)

Udělení pochvaly nebo jiného ocenění a uložení kázeňského opatření se řídí školním řádem a platnými právními předpisy.

(6)

Pochvala nebo jiné ocenění může být jedním z podkladů pro pozitivní zpětnou vazbu žákovi a pro celkové posouzení jeho přístupu ke vzdělávání a školním povinnostem.

Čl. XVIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

(1)

Tato pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků jsou součástí školního řádu Základní školy Novoborská.

(2)

Tato pravidla nabývají účinnosti dnem 1. 9. 2026

(3)

Dnem účinnosti těchto pravidel se ruší předchozí pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků v rozsahu, v jakém jsou nahrazena tímto dokumentem.

(4)

Tato pravidla se uplatňují v souladu s platnými právními předpisy a školním vzdělávacím programem školy.

(5)

V případě změny právních předpisů má přednost právní úprava účinná v době, kdy je hodnocení prováděno; škola provede potřebnou aktualizaci těchto pravidel.

V Praze dne 28. 8. 2026

Ing. Tereza Štaubrová
ředitelka školy

Schvalovací doložka

Pedagogická rada projednala dne: 31. 8. 2026

Školská rada schválila dne: 2. 9. 2026

Číslo jednací: 923/2026

Účinnost od: 2. 9. 2026